ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

(anonymizovaný opis)

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

8Tm 5/2016 - 149

Okresní soud v Berouně jako soud pro mládež rozhodl v hlavním líčení konaném dne 19.5.2016 samosoudcem Mgr. Alešem Grombířem, takto:
Obžalovaní

ml. [Jméno obžalovaného A]
nar. [Datum narození obžalovaného A], bytem [adresa],

[Jméno obžalovaného B]
nar. [Datum narození obžalovaného B], bytem [Adresa obžalovaného B],

jsou vinni, že

dne [datum] v přesně nezjištěné době od 03:00 hodin do 05:00 hodin na autobusové zastávce U [název] ve směru na [obec] v ulici [adresa] nejprve obžalovaná mladistvá [Jméno obžalovaného A] využila stavu opilosti [jméno FO], nar. [datum], přičemž mu odcizila mobilní telefon zn. SENCOR Element P500 v hodnotě 3.000,- Kč, včetně paměťové karty zn. Kingstone v hodnotě 170,- Kč, po krátké době se k poškozenému s vědomím obžalované mladistvé [jméno obžalovaného] vrátil [Jméno obžalovaného B] a odcizil mu hnědý látkový batoh v hodnotě 400,- Kč s koženou peněženkou v hodnotě 500,- Kč, ve které se v té době nacházela finanční hotovost ve výši nejméně ve výši 3.500,- Kč, občanský průkaz číslo: [číslo], řidičský průkaz číslo: [číslo] a kartička pojištěnce, vše vystavené na jméno [jméno FO], další kartička pojištěnce na jméno [jméno FO], nepřenosná platební karta MasterCard České spořitelny a.s. vystavená na jméno [jméno FO], startovací karta k vozidlu zn. Renault v hodnotě 3.200,- Kč, svazek 9 klíčů od bytu v

hodnotě 200,- Kč, tedy věci v celkové hodnotě nejméně 10.970,- Kč, přičemž následně odcizené peníze použili pro vlastní potřebu,

t e d y :

jednak si společným jednáním přisvojili cizí věc tím, že se jí zmocnili a způsobili tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou a čin spáchali na věci, kterou měl jiný při sobě,

jednak společným jednáním sobě bez souhlasu oprávněného držitele opatřili platební prostředek jiného, zejména nepřenosnou platební kartu identifikovatelnou podle jména

č í m ž s p á c h a l i

obžalovaná mladistvá [jméno]

provinění krádež podle § 205 odst. 1 písm.a)d) tr. zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku a provinění neoprávněné opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 1 tr. zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 tr.zákoníku.
Obžalovaný [jméno obžalovaného]

přečin krádež podle § 205 odst. 1 písm.a)d) tr. zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku a přečin neoprávněné opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 1 tr. zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku

a o d s u z u j í s e

obžalovaná mladistvá [jméno]

podle § 205 odst. 1 tr. zákoníku ve spojení s §§ 24 odst. 1 písm.a), 26 odst. 1 zákona č. 218/2003 Sb., 62 odst. 1, 63 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestnímu opatření obecně prospěšných prací ve výměře 100 (sto) hodin.
Podle § 15 odst. 1, odst. 2 písm.a) zákona č. 218/2003 Sb. se obžalované mladistvé [Jméno obžalovaného A] ukládá výchovné opatření, a to dohled probačního úředníka na dobu 1 (jednoho) roku.
U obžalovaného [Jméno obžalovaného B] soud podle § 44 tr. zákoníku upouští od uložení souhrnného trestu s ohledem na trest, který mu byl uložen rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 5 sp.zn. 19T 34/2016 ze dne [datum].
Podle § 99 odst. 2 písm.a) tr. zákoníku se obžalovanému [Jméno obžalovaného B] ukládá ochranné léčení psychiatrické ambulantní formou.
Podle § 228 odst. 1 tr. řádu jsou obžalovaní povinni společně a nerozdílně nahradit škodu poškozenému [jméno FO], nar. [datum], [adresa], ve výši 4.100,- Kč.
Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškozený [jméno FO] odkazuje se zbytkem nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních

Odůvodnění:

Po provedeném hlavním líčení vzal soud za prokázaný skutkový stav uvedený ve výroku tohoto rozsudku.
Obžalovaná mladistvá [jméno obžalovaného] mj. uvedla, že oné noci se s [jméno obžalovaného] procházeli po [město], přičemž na zastávce U [název] zaregistrovali muže, který seděl na lavičce a spal. Vedle sebe měl položenou nedopitou láhev s alkoholem. Ten muž nevnímal okolí a zhruba 80 cm od jeho nohy ležel na zemi mobilní telefon. Shýbla se a ten mobil vzala a odešli s [jméno obžalovaného] pryč. Po chvíli se [jméno obžalovaného] rozhodl na zastávku vrátit a když přišel zpět, tak měl sebou batoh toho muže. Batoh otevřel a prohledal, v peněžence tam bylo 3.500,- Kč, dále nějaké doklady a platební karta. Rozhodli se, že půjdou na benzínovou stanici a něco si tam koupí, cestou [jméno obžalovaného] vyhodil batoh.
Obžalovaný [jméno obžalovaného] mj. uvedl, že batoh měl opilý poškozený, který na zastávce spal, položený mezi nohama na zemi. [jméno obžalovaného] vyndala z batohu mobilní telefon, dala si jej do kapsy a pak odešli. Po chvíli mu [jméno obžalovaného] řekla, že jestli ji má rád, tak se tam vrátí a vezme i ten batoh. Přinesl tedy batoh a odešli do domu, kde [jméno obžalovaného] bydlí. Tam [jméno obžalovaného] batoh prohledala. Byla v něm peněženka se 3 tisíci a „nějakými

drobnými“, nějaká karta k vozidlu a svazek klíčů. Peníze si rozdělili, [jméno obžalovaného] mu dala pětistovku a nějaké drobné. Zbytek si nechala pro sebe. Měl ji rád, a proto to neřešil. Potom spolu ještě zašli na benzínovou stanici ÖMV, kde si koupili cigarety, energetický nápoj a čokoládu. Líbila se mu peněženka, tak si ji nechal. Batoh vyhodil do kontejneru, klíče od bytu, doklady a karty „skončily v řece“.
Svědek [jméno] mj. uvedl, že dne [datum] kolem 3. hodiny ranní usedl opilý na lavičku na autobusové zastávce U [název] v [město], když předtím vypil láhev tvrdého alkoholu. Probudil se kolem 05.00 hod. a zjistil, že mu někdo batoh ukradl. V batohu měl peněženku s hotovostí 8.500,- Kč, občanský průkaz, řidičský průkaz, kartičku pojištěnce svoji a své dcery [jméno], platební kartu MasterCard ČS a.s., mobilní telefon, kartu od vozidla a svazek klíčů.
Před rozhodnutím ve věci přihlédl soud i k ostatním provedeným důkazům, kterými jsou znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie k duševnímu stavu obžalovaného [jméno obžalovaného], protokoly o vydání věci, protokol o vrácení některých odcizených věcí, odborná vyjádření k hodnotě odcizených věcí a další.
Po zhodnocení všech provedených důkazů zaujal soud k věci následující stanovisko :

Z dokazování jasně vyplynulo, že obžalovaní využili opilosti poškozeného [jméno FO] a zmocnili se jeho batohu, který měl při sobě, přičemž se v batohu nacházela finanční hotovost, doklady a další věci poškozeného. To, že batoh odcizili, neopírají ani samotní obžalovaní, rozcházejí se však v tom, kdo z nich a jakým způsobem se věcí poškozeného zmocnil. Zatímco obžalovaná mladistvá [jméno obžalovaného] tvrdí, že sama pouze zvedla ze země mobilní telefon, který ležel 80 cm od spícího poškozeného, přičemž nevěděla, že mobil patří poškozenému a následně se vrátil obžalovaný [jméno obžalovaného] pro batoh z vlastní vůle, obžalovaný [jméno obžalovaného] tvrdí, že mladistvá [jméno obžalovaného] vyndala nejprve z batohu mobilní telefon a po chvíli jej ještě požádala, aby se vrátil k poškozenému a ukradl i batoh.

Soud má za to, že pravděpodobnější je verze obžalovaného [jméno obžalovaného], resp. že obžalovaná mladistvá [jméno obžalovaného] se snaží na spoluobžalovaného přenést větší část viny. Přiznává pouze to, že k sobě vzala mobilní telefon a všechno ostatní se mělo udát v režii spoluobžalovaného [jméno obžalovaného]. (V této souvislosti nutno podotknout, že i kdyby telefon ležel na zemi někde u poškozeného, za daných okolností by muselo být obžalované zřejmé, že se jedná o telefon poškozeného.) Soud je ale přesvědčen, že věc se udála tak, jak tvrdí obžalovaný [jméno obžalovaného], který poměrně podrobně, věrohodně a patrně upřímně celou situaci popsal s tím, že se pro batoh vrátil na přání obžalované mladistvé [jméno obžalovaného], kterou měl v té době rád a chtěl tudíž jejímu přání vyhovět. Pro tuto verzi svědčí do jisté míry i závěry znalce psychiatra, podle nichž je obžalovaný [jméno obžalovaného] osobou na hranici příčetnosti, tudíž osobou snadno jinými ovlivnitelnou.

Soud nakonec dospěl k závěru, že oba obžalovaní se podíleli na krádeži všech věcí poškozeného, byť v jednotlivých fázích nestejnou měrou. Na začátku odcizila obžalovaná mladistvá [jméno obžalovaného] mobilní telefon za účasti a s vědomím spoluobžalovaného [jméno obžalovaného], následně odcizil obžalovaný [jméno obžalovaného] na přání spoluobžalované [jméno obžalovaného] batoh poškozeného. Obžalovaní se tedy společným jednáním zmocnili cizí věci hodnoty nikoli nepatrné ve smyslu trestního zákoníku a čin spáchali na věci (batohu), kterou měl poškozený při sobě. Dále si společným jednáním bez souhlasu oprávněného držitele (poškozeného) opatřili jeho platební prostředek, resp. nepřenosnou platební kartu identifikovatelnou podle jména (platební kartu MasterCard ČS a.s.). Soud proto jednání obou obžalovaných kvalifikoval jako přečin krádež podle § 205 odst. 1 písm.a)d) tr. zákoníku a přečin neoprávněné opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 1 tr. zákoníku, resp. u obžalované mladistvé [jméno obžalovaného] jako provinění krádež podle § podle § 205 odst. 1 písm.a)d) tr. zákoníku a provinění neoprávněné opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 1 tr.zákoníku.

Při úvaze o druhu a výši trestu vážil soud povahu a závažnost trestného činu, jehož se obžalovaní dopustili, když povaha a závažnost tr.činu jsou určovány podle § 39 odst. 2 tr. zákoníku zvláště významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou zavinění, pohnutkou a záměrem nebo cílem. Při stanovení druhu trestu a jeho výměry přihlédl soud i k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem.
Jako k polehčující okolnosti podle § 41 tr. zákoníku mohl soud u obžalované mladistvé [jméno obžalovaného] přihlédnout k tomu, že dosud žila řádným životem a u obžalovaného [jméno obžalovaného] k jeho doznání.

(U obžalované ml. [jméno obžalovaného] nelze hovořit o doznání, pokud přiznala pouze to, že vzala k sobě mobilní telefon, o němž údajně nevěděla, že patří poškozenému, resp. to, že se podělila o věci, které odcizil spoluobžalovaný.)

Za této situace uložil soud mladistvé alternativní trest (trestní opatření), a to trestní opatření obecně prospěšných prací ve výměře 100 hodin, jež by mělo (vedle projednání věci před soudem) přispět k tomu, že se mladistvá deliktního jednání v budoucnu vyvaruje. K témuž by mělo přispět i výchovné opatření – dohled probačního úředníka, který soud uložil mladistvé na dobu 1 roku. Obžalovaný [jméno obžalovaného] se stávající trestné činnosti dopustil předtím, než byl vyhlášen rozsudek za jeho předcházející trestnou činnost, a to rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 5, sp.zn. 19T 34/2016 ze dne [datum], jímž byl obžalovaný za zvlášť závažný zločin loupeže podle § 173 odst. 1 tr. zákoníku a za přečin neoprávněné opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 1 tr. zákoníku odsouzen k úhrnnému podmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 2 let se zkušební dobou v délce 30 měsíců za současného vyslovení dohledu. Jedná se tedy o souběh trestné činnosti a měl by být uložen souhrnný trest podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku za celou sbíhající se trestnou činnost. Soud ale zohlednil to, že trest byl obžalovanému rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 5 uložen za daleko závažnější trestnou činnost, resp. to, že ovládací a rozpoznávací schopnosti obžalovaného byly v době trestné činnosti podstatně snížené. Soud má za této situace za to, že trest uložený předchozím rozhodnutím Obvodního soudu pro Prahu 5 je dostatečný, a proto podle § 44 tr. zákoníku od uložení souhrnného trestu upustil. Současně rozhodl o uložení znalcem navrhovaného ochranného léčení psychiatrického ambulantní formou, které by taktéž mělo pomoci chránit společnost před případným opakováním trestné činnosti obžalovaným.
Pokud jde o výrok o náhradě škody, soud nakonec považoval za spolehlivě prokázané, že obžalovaní odcizili poškozenému [jméno FO] částku (nejméně) 3.500,- Kč, mobilní telefon SENCOR v hodnotě 3.000,- Kč, paměťovou kartu Kingstone v hodnotě 170,- Kč, batoh v hodnotě 400,- Kč, peněženku v hodnotě 500,- Kč, startovací kartu k vozidlu Renault za 3.200,- Kč, svazek klíčů od bytu za 200,- Kč (hodnota věcí dle odborných vyjádření), jakož i další věci specifikované shora ve výroku. Byť poškozený tvrdí, že mu bylo odcizeno 8.500,- Kč, má soud za to, že se nepodařilo prokázat, že by obžalovaní ukradli takto vysokou částku. Jednak oba shodně tvrdí, že v peněžence bylo cca 3.500,- Kč, přičemž ani z následujících událostí nevyplývá, že by někde užili větší sumu peněz. Navíc poškozený se nenacházel ve stavu značné opilosti, která byla i hlavní příčinou jeho okradení, takže nelze bez pochybností akceptovat jeho tvrzení. Soud považuje za prokázaně odcizenou částku 3.500,- Kč, což vyjádřil i v upraveném skutkovém ději popsaném ve výroku. Vzhledem k tomu, že většina odcizených věcí byla poškozenému vrácena (mimo hotovost, batoh a klíče), přiznal soud poškozenému nárok na náhradu škody ve výši 4.100,- Kč. Pro přiznání zbylé části uplatněného nároku neměl soud dostatek podkladů, proto odkázal poškozeného se zbytkem nároku na náhradu škody podle § 229 odst. 2 tr. řádu na řízení ve věcech občanskoprávních.

takto:

Odůvodnění:

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů ode dne doručení opisu jeho písemného vyhotovení.

Odvolání se podává u Okresního soudu v Berouně a rozhoduje o něm Krajský soud v Praze. Odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrno, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které jeho vydání předcházelo.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody a zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci.

Osoba oprávněná napadnout rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku jej může napadnout také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Právo odvolání nemají již ty oprávněné osoby, které se ho výslovným prohlášením vzdaly.

Beroun 19. května 2016

Hana Sládková
samosoudce